

## Arrest

nr. 318 815 van 18 december 2024  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VAN DEN BROECK  
Haachtsesteenweg 55  
1210 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 3 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 19 juni 2024 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN DEN BROECK.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Bestreden beslissing

##### **"A. Feitenrelaas**

*Volgens uw verklaring bent u een staatsburger van Eritrea, geboren in het dorp Debarwa op [...] februari 2001. U bent Tigrinya en christelijk orthodox.*

*Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming voert u volgende feiten aan.*

*Op tweejarige leeftijd bent u samen met uw moeder en oom verhuisd naar Addis Abeba in Ethiopië. Uw vader was reeds overleden in Eritrea.*

*U kent de reden van verhuis niet en heeft ongeveer veertien jaar in Ethiopië in een huurwoning gewoond. Uw moeder is overleden als u vier jaar oud was ten gevolge van een ziekte, waardoor u werd opgevoed door uw maternale oom. U was schoolgaand in Ethiopië tot en met de zesde graad.*

*Op een dag werden uw oom en u gearresteerd in Ethiopië, u was zestien jaar oud. De reden van arrestatie is u onbekend, maar u werd na één dag vrijgelaten omdat u minderjarig was. Uw oom moest één maand in de gevangenis blijven en werd nadien eveneens vrijgelaten.*

*Op een dag in 2017 besliste uw oom dat jullie beiden zouden vluchten uit Ethiopië. Jullie reisden samen via Soedan tot Libië, waar u drie jaar verbleef en in 2020 alleen verder reisde. Uw oom is tot op heden in Libië. Nadien reisde u via Malta, Italië, Frankrijk en kwam u een eerste keer aan in België. U werd opgepakt, omdat u probeerde naar Groot-Brittannië te gaan. Nadien reisde u verder naar Duitsland, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende. Echter wachtte u het vervolg van uw verzoek om internationale bescherming niet af en reisde opnieuw via Frankrijk naar België, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende op 11 mei 2022.*

*Bij een terugkeer naar Eritrea vreest u voor uw leven wegens een illegale vlucht.*

*Ter staving van uw verzoek legt u volgende kopieën van documenten voor: uw geboorte- en doopakte.*

## **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.*

*Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.*

*Ten eerste moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent uw identiteit, nationaliteit of levensloop kenbaar te maken op het CGVS. Ingeleverde bewijsstukken kunnen enkel kracht bij zetten aan een relaas indien deze gepaard gaan met een betrouwbare en doorleefde verklaring, wat bij u niet het geval was. Integendeel zelfs. U stelt dat uw geboorte- en doopakte als bewijs dienen dat u afkomstig bent van Eritrea (Bewijsstukken toegevoegd aan groene map) (CGVS, p.5). Gevraagd naar meer informatie, gezien deze documenten uw identiteit zouden staven, geeft u aan het niet te weten (CGVS, p.17). Eveneens opgemerkt dat het geboortecertificaat is aangemaakt op 24/03/2018 in Debarwa te Eritrea, verklaart u niet te weten wie het document heeft aangevraagd, noch wie het heeft opgehaald (CGVS, 18). Geconfronteerd met het feit dat u in 2018 zelfs Ethiopië al had verlaten (CGVS, p.17-18) en u of uw oom nooit meer teruggekeerd zijn naar Eritrea (CGVS, p.5,22) waardoor het onbegrijpelijk is hoe u aan het certificaat komt, blijft u het CGVS een antwoord schuldig: "Dat weet ik niet." (CGVS, p.17-18). Het is bijgevolg duidelijk dat u heeft getracht de asielinstanties te misleiden met uw kopieën van documenten, wat een negatieve indicatie inhoudt met betrekking tot de aannemelijkheid van uw relaas. Gezien u geen betrouwbare documenten voorlegt, is het aan u om louter op basis van uw verklaringen aan te tonen dat u de Eritrese nationaliteit bezit en dient u bijgevolg voldoende coherente en duidelijke informatie te verstrekken betreffende uw identiteit. Echter moet er worden vastgesteld dat u oppervlakkige en beperkte verklaringen aflegt, en dat u geenszins voldoet aan de medewerkingsplicht die op u rust.*

*Dat u op tweejarige leeftijd Eritrea verlaten zou hebben (CGVS, p.4,21), kan echter geenszins verschoning bieden aan de hiaten van uw kennis over uw beweerde land van herkomst, aangezien u momenteel 23 jaar bent en u tot en met 2020 samenwoonde en reisde met uw maternale oom die eveneens afkomstig zou zijn van Gash Barka in Eritrea (CGVS, p.8-9).*

*Hoewel niet van u verwacht wordt om tot in het kleinste detail te spreken over Eritrea, kan op zijn minst wel verwacht worden van een verzoeker om internationale bescherming dat u meer moeite zou ondernomen hebben om zaken over uw moederland te weten te komen. Zeker gezien u tijdens het begin van het persoonlijk onderhoud erop gewezen werd dat het belangrijk is dat u uw herkomst kan aantonen (CGVS, p.2), kan verwacht worden dat u meer moeite zou gedaan hebben tijdens uw persoonlijk onderhoud. Dit deed u niet. Integendeel, uw enige kennis over Eritrea beperkt zich tot te stellen dat het een aangenaam klimaat heeft en het er goed is om te wonen (CGVS, p.5). Deze uitspraak is noemenswaardig voor iemand die echter*

geen herinneringen, noch kennis heeft over Eritrea. Nadien haalt u aan een stad te kennen, genaamd Asmara, maar kan hier opnieuw niet over uitwijden (CGVS, p.5). Wat vooral opvalt is dat uw kennis over Eritrea hierna stopt. U kent geen bekende rivieren of bergen (CGVS, p.5), kan de identiteit van uw ouders die afkomstig zouden zijn uit Eritrea niet staven (CGVS, p.8), heeft geen familieleden meer in Eritrea (CGVS, p.6), heeft nooit met uw oom gedurende al die jaren gesproken over jullie moederland (CGVS, p.9), weet niets over de Onafhankelijkheidsdag van Eritrea (CGVS, p.10) en weet niet hoe u het land heeft verlaten (CGVS, p.12). Uit dit alles kan onmogelijk worden opgemaakt dat u afkomstig bent van Eritrea, zeker gezien u nooit enige moeite heeft ondernomen meer te weten te komen over uw land van herkomst (CGVS, p.9). Daar komt nog bij dat u aangeeft zichzelf te identificeren als Eritreeër, omdat dit het land is van uw vader en moeder. Gevraagd waarom u zich daarnaast nog zo identificeert, blijft u het CGVS opnieuw een antwoord schuldig: "Dat kan ik niet zeggen, dat weet ik niet" (CGVS, p.11). U op het einde van uw persoonlijk onderhoud nogmaals gevraagd hoe u het CGVS aantoont dat u van Eritrese afkomst bent, zegt u het volgende: "Dat is een vraagteken, ook voor mij." (CGVS, p.21). Uit niets blijkt dus dat u daadwerkelijk afkomstig bent uit Eritrea.

Hier kan nog aan worden toegevoegd dat u tijdens uw onderhoud op het CGVS heeft verzwegen dat u actief bent op sociale media, meer specifiek op Facebook en Instagram (Bewijsstukken toegevoegd aan blauwe map). Nochtans werd u bij aanvang van het onderhoud expliciet gewezen op het belang om eerlijk te antwoorden op de vragen en op de plicht om de waarheid te vertellen (CGVS, p.2). Wanneer u gevraagd wordt of u beschikt over een Facebookprofiel antwoordt u van niet, noch dat u tevens andere vormen van sociale media gebruikt (CGVS, p.4). Gevraagd of hier een specifieke reden voor is, antwoordt u van niet (CGVS, p.4). Gezien dergelijke sociale netwerken nuttige informatie kunnen bevatten over uw levenssituatie en uw netwerk in en buiten uw land van herkomst, is het achterhouden van dergelijke informatie allesbehalve een detail. Dat u over een belangrijke informatiebron niet de waarheid spreekt, is een bijkomend punt dat uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate ondermijnt.

Ten derde wat betreft uw lang - illegaal - verblijf als Eritreeër in Ethiopië van uw twee tot zestien jaar kan opgemerkt worden dat uw kennis over Ethiopië en uw lang verblijf wederom summier is. Zo stelt u dat u er al die tijd illegaal was en u zelf geen idee heeft hoe het mogelijk was om in Ethiopië te verblijven zonder een verblijfsdocument (CGVS, p.14). Doorgevraagd naar het verschil tussen een geregistreerde en niet geregistreerde vluchteling in Ethiopië, stelt u het opnieuw niet te weten (CGVS, p.15). Gepolst naar uw kennis over de vluchtelingenkampen in Ethiopië voor Eritreeërs, herhaalt u zichzelf met de mededeling er niets over te weten. Het is noemenswaardig dat iemand die als Eritreeër in Ethiopië woont zelfs niet kan bevestigen dat er vluchtelingenkampen zijn in Ethiopië (CGVS, p.15). Het magere excuus dat uw leven bestond uit het naar school gaan en thuis zijn in Ethiopië, is geen afdoende uitleg voor het gebrek aan kennis. Aanvullend is het onaannemelijk dat u en uw oom geen Eritrees netwerk hadden in Ethiopië en dat u geen weet heeft of er in uw wijk Eritreeërs woonden of niet (CGVS, p.17). Deze bevindingen vallen echter helemaal niet te rijmen met de informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan administratief dossier, blauwe map), waaruit blijkt dat er een enorme toestroom was in Ethiopië van Eritrese vluchtelingen, met bijvoorbeeld in het jaar 2015 meer dan 147.000 Eritrese vluchtelingen. Daarnaast beschikt Ethiopië ook over diverse vluchtelingenkampen voor Eritreeërs. Eveneens bij aankomst dienen dergelijke personen zich net als alle andere buitenlanders te laten registreren bij de autoriteiten en krijgen er prima facie vluchtelingenstatus. Dat u, ondanks een verblijf in Ethiopië van ongeveer vijftien jaar, hier geen enkele kennis over heeft en nooit in contact bent gekomen met andere Eritrese vluchtelingen komt weinig doorleeft over. Redelijkerwijze kan verwacht worden dat u met meer zekerheid kan spreken over uw verblijf in Ethiopië.

Nog wat uw verblijf in Ethiopië betreft stelt u één probleem gekend te hebben op zestienjarige leeftijd, namelijk dat zowel uw oom, als u gearresteerd werden door de Ethiopische autoriteiten. Gevraagd naar de specifieke reden, stelt u het niet te weten (CGVS, p.14-15). Nagegaan hoe het komt dat u werd meegenomen, blijft u oppervlakkig en meldt dat 'ze' om uw oom kwamen en u niet weet waarom (CGVS, p.15). Omwille van uw minderjarigheid op dat moment werd u na één dag vrijgelaten en ook uw oom mocht na één maand de gevangenis verlaten (CGVS, p.15). Daar kan nog aan worden toegevoegd dat u evenzeer geen idee heeft om welke reden uw oom werd vrijgelaten (CGVS, p.15). Gevraagd of er zich naast dit incident nog andere problemen hebben voorgedaan in Ethiopië stelt u van niet, noch bent u niet zeker of u gearresteerd zou zijn omwille van uw nationaliteit (CGVS, p.15). Na de arrestatie zou u samen met uw oom het land verlaten hebben maar kent u de reden hiervan niet, wat opnieuw een zeer vreemd element is in uw relaas (CGVS, p.22).

Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u een uitermate beperkte kennis heeft over zowel Eritrea, als Ethiopië. Het CGVS stelt hierbij vast dat u helemaal niet vertrouwd bent met de cultuur, tradities en maatschappij van beide landen en u geenszins moeite heeft ondernomen dit te achterhalen (CGVS, p.5,9,11,17). Nochtans mag verwacht worden dat ook een Eritrese vluchteling die gedurende lange tijd in het buurland zou hebben verbleven hier enige kennis van heeft. Ook dient opgemerkt te worden dat u, ondanks verscheidene aansporingen meer in detail te treden in het belang van uw eigen verzoek om bescherming, niet in staat bent

een uitgebreid en doorleefd relaas te brengen (CGVS, p.2,7,13). Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. U heeft de verplichting om uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming en het is aan u om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus dat u zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van een verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, tewerkstelling, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

In dit verband is het helemaal niet aannemelijk dat u, een zogenoemde Eritrese vluchteling die naar eigen zeggen jarenlang in het buurland Ethiopië heeft geleefd, en van wie redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij contact had met zijn maternale oom door wie hij tevens werd opgevoed, totaal onbekend zou zijn met zowel Eritrea als Ethiopië. Er zijn geen indicaties dat uw situatie of nationaliteit hardheid vertoont die kan worden gekwalificeerd als daad van vervolging in uwen hoofde.

Ook is het bevreemdend dat u verzocht om uw persoonlijk onderhoud te laten uitvoeren met een tolk die Amhaars spreekt (i.e. de officiële taal van Ethiopië), terwijl uw beide ouders immers net zoals u Tigrinya zouden zijn van etniciteit (DVZ, Vragenlijst CGVS, vragenlijst persoonsgegevens vraag 6.e., p.6), en uw oom deze taal machtig is (CGVS, p.16,19). U woonde tot en met uw zestien jaar samen met uw oom waarbij logischerwijze kan worden aangenomen dat ook jullie de taal Tigrinya hanteerden. Echter verklaart u dat uw oom tegen anderen Tigrinya sprak (CGVS, p.17), maar tegen u Amhaars (CGVS, p.16). Gevraagd hoe dit komt, stelt u het niet te weten (CGVS, p.16). De vaststelling dat u klaarblijkelijk daar niet toe in staat was, is een bijkomende indicatie dat u niet van Eritrea afkomstig bent.

Tenslotte getuigt het feit dat u verschillende Europese landen doorkruiste en bovendien een verzoek om internationale bescherming indiende in Duitsland waar u naliët de uitkomst van uw aanvraag af te wachten, van een gedrag dat onverenigbaar is met uw verklaarde dringende nood aan internationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij zo snel mogelijk na aankomst in Europa een asielaanvraag indient én dat hij de beslissing ervan afwacht. Dat u naliët dit te doen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in uwen hoofde en vormt overeenkomstig artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor uw algehele geloofwaardigheid.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er absoluut geen geloof gehecht worden aan de door u geopperde Eritrese nationaliteit, noch dat u bij terugkeer naar Eritrea problemen zou ondervinden vanwege een illegale vlucht (CGVS, p.23), zeker gezien het feit u niet weet hoe u het land destijds verlaten heeft (CGVS, p.12). Daar kan nog aan worden toegevoegd dat u zich louter berust op zaken die u van 'vrienden' heeft gehoord waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Eritrea (CGVS, p.23). Bijgevolg wordt een vrees voor vervolging omwille van bovenstaande feiten niet aangenomen.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

*Ik vestig de aandacht van de Staatsecretaris op het feit dat u niet mag teruggeleid worden naar Eritrea omdat uw Eritrese nationaliteit niet geloofwaardig bevonden wordt."*

### 2. Verzoekschrift

Verzoeker voert een schending aan van "artikel 2 en 3 van het Verdrag voor de bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna EVRM); artikel 1, A, (2), van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, goedgekeurd door de wet van 26 juni 1953; artikel 1, (2), van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, goedgekeurd door de wet van 27 februari 1967; artikel 15, c) van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna Kwalificatierichtlijn); artikels 48/3, 48/4, 48/6, 88 1°, 4en 5, en 62, § 2, al. 1° van de Vreemdelingenwet; artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van

de bestuurshandelingen; de motiveringsplicht, de algemene zorgvuldigheidsplicht, de onafhankelijkheidsplicht, de onpartijdigheidsplicht en het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”.

Hij ontwikkelt dit middel als volgt:

#### **“1. Wat betreft de identiteit, nationaliteit en levensloop van verzoeker**

Volgens het CGVS heeft verzoeker het niet aannemelijk gemaakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt.

Ten eerste belooft verweerder niet dat verzoeker Eritreeër is aangezien hij “oppervlakkige en beperkte verklaringen” zou hebben over de documenten die hij heeft neergelegd. Verzoekers zou immers niet weten wie het document heeft gemaakt en opgehaald.

Verder gelooft het CGVS dat verzoeker, indien hij echt Eritreeër was, meer over Eritrea zou moeten weten. Hij zou de identiteit van zijn ouders niet kunnen staven, geen familieleden in Eritrea hebben en geen bekende rivieren of bergen kennen. Toch weet hij dat Eritrea een aangenaam klimaat heeft maar op dit vlak verwijt het CGVS dat dit “noemenswaardig” is voor iemand die geen herinneringen van het land of kennissen van het land zou hebben.

Verzoeker zou de cultuur, tradities en maatschappij uit Eritrea niet kennen terwijl dat zou verwacht kunnen zijn.

Dit betreffend wil verzoeker onderlijnen dat hij toch bepaalde informatie over Eritrea heeft kunnen doorgeven:  
[...]

#### **2. Wat betreft de sociale media van verzoeker**

Verweerder is van mening dat verzoeker “over een belangrijke informatiebron niet de waarheid” heeft gesproken wat de algemene geloofwaardigheid van zijn relaas “ernstig ondermijnt”. Verzoeker zou immers hebben verzwegen dat hij actief was op sociale media, specifiek op Facebook en Instagram.

Verzoeker heeft inderdaad wel Facebook en Instagram. Hij wil erop wijzen dat hij schrik had dat Belgische autoriteiten hem daardoor zouden iets verwijten.

Het is veel voorkomend voor asielaanvragers om autoriteiten te wantrouwen. Dit wordt namelijk bevestigd door verschillende bronnen.

In zijn gids voor asielprocedures bevestigt het EUAA dat asielaanvragers kunnen wantrouwen hebben in asielinstanties:

[...]

Verzoeker heeft verschrikkelijke dingen meegemaakt in Libië en Malta: onmenselijke en vernederende behandeling, marteling, afschuwelijke detentieomstandigheden (NPO p. 24) Dit heeft in hoofdte van verzoeker een zekere wantrouwigheid gecreëerd ten aanzien van asielinstanties.

Om die reden was verzoeker achterdochtig toen hij werd gevraagd of hij sociale media had.

#### **3. Wat betreft het verblijf van verzoeker in Ethiopië**

Op het vlak van verzoekers verblijf in Ethiopië vindt het CGVS dat verzoeker maar “summier” is. Volgens tegenpartij is het “niet aannemelijk” dat hij en zijn oom een netwerk in Ethiopië hadden aangezien hij weinig kennis zou hebben over specifieke zaken van het land. Meer bepaald zou verzoeker geen enkele kennis hebben over Eritrese vluchtelingen in Ethiopië.

Verzoeker heeft maar tot zijn 16 jaar in Ethiopië geleefd. Hij moest ook altijd aan zijn strenge oom gehoorzamen die hem verplichtte om alleen naar school te gaan en nooit andere activiteiten te doen of met vrienden af te spreken. Hij specificeert naar welke school hij ging.

Om die reden had verzoeker totaal geen vrienden of andere kennissen in Ethiopië. Hij weet dus niets over de Ethiopische cultuur en nog minder of er andere Eritrese vluchtelingen zijn.

Verzoeker kon een stuk van het Ethiopische volkslied zingen, maar dit werd- niet neergeschreven in zijn NPO... (NPO p. 16)

Verzoeker kon ook de talen die worden gesproken in Ethiopië vermelden.

Verzoeker vermeldde ook in welke kerk hij ging en de buurt ervan (NPO p. 20).

Toen hij over zijn reisweg vertelde heeft hij ook verschillende Ethiopische steden kunnen noemen: Bahardar, Gondar en Metemma (NPO p. 22). Als dit traject wordt gevolgd is het duidelijk dat verzoeker in Ethiopië is gestart om richting Libië via Soedan te gaan.

Het is dus duidelijk dat verzoeker in Ethiopië heeft geleefd.

Verder vindt het CGVS het “zeer vreemd” dat verzoeker niet weet waarom hij het land heeft verlaten.

Verzoeker herhaalt dat hij maar een adolescent was toen zijn oom Ethiopië wou verlaten. Zijn oom was ook een zeer strenge man die hem nooit iets vertelde.

Ook vindt het CGVS het “bevreemdend” dat verzoeker met een tolk Amhaars sprak terwijl zijn twee ouders van de Tigrinya ethnïe zijn en dus zou hij die taal moeten kunnen beheersen.

Nog een keer wil verzoeker onderlijnen dat hij bijna altijd in Ethiopië heeft geleefd. Hij sprak ook geen Tigrinya met zijn oom. Het is dus logisch dat hij alleen maar Amhaars beheerst.

#### **4. Wat betreft de arrestatie van verzoeker**

*Ten laatste vindt het CGVS dat verzoeker "oppervlakkig" blijft met betrekking tot zijn arrestatie met zijn oom in Ethiopië. Hij zou niet weten waarom ze werden gearresteerd en waarom ze werden vrijgelaten. Nog een keer heeft zijn oom daarover niets verteld. Hij was ook maar 16 (te. 7 jaar geleden)<sup>7</sup> dus is het perfect mogelijk dat hij nooit op de hoogte werd gebracht van de reden van zijn arrestatie. Verzoeker kon wel vertellen dat zijn oom hard werd geslagen. Verzoeker en zijn oom hebben Ethiopië net na die arrestatie verlaten."*

#### Beoordeling

1.

2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De opsomming van wetsbepalingen, rechtsbeginselen en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Vaste rechtspraak van de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 5 juni 2001, nr. 96.142). Verzoeker laat na in zijn verzoekschrift uiteen te zetten op welke wijze de artikelen 2 en 3 van het EVRM geschonden zouden zijn.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Verzoeker verklaart Eritrees staatsburger te zijn, alwaar hij werd geboren, maar van zijn twee tot zijn zestien jaar in Ethiopië te hebben gewoond als Eritrese vluchteling. Hij stelt niet te kunnen terugkeren naar Eritrea, het land waarvan hij beweert de nationaliteit te bezitten, uit vrees voor problemen omwille van zijn illegale vlucht.

5. Er wordt echter geen geloof gehecht aan verzoekers beweerde Eritrese nationaliteit noch aan zijn (levenslang) verblijf als Eritrese vluchteling in Ethiopië, gelet op de volgende vaststellingen:

- Verzoeker blijkt geheel onwetend over hoe de door hem voorgelegde geboorteakte en doopakte werden verkregen (NPO, p. 17). Het geboortecertificaat werd aangemaakt op 24/03/2018 in

Debarwa te Eritrea, maar verzoeker stelt niet te weten wie het document heeft aangevraagd, noch wie het heeft opgehaald (NPO, p. 18). Uit zijn verklaringen blijkt nochtans dat verzoeker Eritrea in 2003 reeds verlaten heeft en dat hij noch zijn oom ooit zijn teruggekeerd naar Eritrea (NPO, p. 5, 23). Bovendien betreffen deze stukken slechts fotokopieën, waaraan de Raad geen bewijswaarde hecht omdat deze door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn (RvS 24 maart 2005, nr. 142.624, X; RvS 25 juni 2004, nr. 133.135, X). Verzoeker brengt bijgevolg geen enkel bewijskrachtig stuk neer dat zijn identiteit of nationaliteit kan staven.

- Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij geen Tigrinya spreekt, nochtans de taal die zijn beide ouders én zijn oom spraken. Hij blijkt eigenlijk enkel Amhaars, de officiële taal van Ethiopië, te spreken en te schrijven (verklaring betreffende procedure, vraag 2; NPO, p. 16, 19). Verzoeker kan geenszins verklaren waarom zijn oom wel met anderen Tigrinya sprak maar niet met hem (NPO, p. 16-17).
- Verzoekers kennis over Eritrea is onaannemelijk beperkt (NPO, p. 5) voor iemand die momenteel 23 jaar oud is en tot en met 2020 samenwoonde en reisde met zijn maternale oom die eveneens afkomstig zou zijn van Eritrea (NPO, p. 8-9). Verzoeker woonde bovendien veertien jaar in Ethiopië waar er een grote aanwezigheid van Eritreeërs is, met in 2015 nog een enorme toestroom van Eritrese vluchtelingen, waar er diverse vluchtelingenkampen voor Eritreeërs zijn en waar toegekomen Eritreeërs *prima facie* de vluchtelingenstatus krijgen.
- Verzoekers kennis over Ethiopië, waar hij nochtans veertien jaar gewoond heeft, is ontoereikend. Zo wist verzoeker niet hoe het mogelijk was om in Ethiopië te verblijven zonder een verblijfsdocument (NPO, p. 14), wat het verschil is tussen een geregistreerde en niet-geregistreerde vluchteling in Ethiopië (NPO, p. 15), of er vluchtelingenkampen voor Eritreeërs zijn in Ethiopië en of er in zijn wijk Eritreeërs woonden of niet (NPO, p. 17).
- Verzoekers verklaringen over het incident op zestienjarige leeftijd, zijnde dat hij samen met zijn oom gearresteerd werd door de Ethiopische autoriteiten, zijn onaannemelijk vaag. Verzoeker kon niet aangeven waarom ze gearresteerd werden (NPO, p. 14-15), noch waarom hij en zijn oom na deze arrestatie het land verlieten (NPO, p. 22). Dat verzoekers oom een zeer strenge man was die hem nooit iets vertelde, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, kan bezwaarlijk verzoekers gehele onwetendheid over een dergelijke levensbelangrijke gebeurtenis verklaren. Het is niet aannemelijk dat verzoekers oom hem zelfs niet de meest elementaire informatie vertelde over de reden van de arrestatie, maar vervolgens wel omwille van deze arrestatie samen met verzoeker het land verliet.

6. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoekers oom een zeer strenge man was met wie hij niet durfde praten, maar dat verzoeker alsnog bepaalde informatie over Eritrea en over Ethiopië heeft kunnen geven, zoals: de onafhankelijkheid van Eritrea, drie Eritrese feestdagen waarbij wordt gegeten, de negen etnieën in Eritrea, de president van Eritrea, een bekende Eritrese wielrenner, een stuk van het Ethiopisch volkslied, de talen die worden gesproken in Ethiopië, naar welke kerk hij ging en drie Ethiopische steden.

Van iemand die een verzoek om internationale bescherming indient, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op eenvoudige en elementaire vragen aangaande zijn verklaarde herkomst en zijn directe leefomgeving.

Het is in die zin ook geenszins ernstig dat verzoeker enerzijds nagenoeg onbekend is met elementaire aspecten van zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld (namelijk de Tigrinya-taal die zijn ouders en oom zouden hebben gesproken, de reden van het vertrek van zijn familie uit Eritrea en het leven als Eritrese vluchteling in Ethiopië), terwijl verzoeker anderzijds wel op andere punten op theoretische en ingestudeerde wijze kon antwoorden (zoals het louter opsommen van de negen verschillende etnieën in Eritrea, het noemen van de president van Eritrea en de talen die worden gesproken in Ethiopië). Dit ondergraaft verder verzoekers beweerde herkomst en levensloop gezien het niet aannemelijk is dat verzoeker enerzijds theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven maar, anderzijds, niet de kennis die in zijn dagelijks leven kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kon worden ervaren. Verzoekers verklaringen over de Eritrese "religieuze feestdagen" die hij beweerdelijk zou hebben gevierd met zijn oom ("*Nieuwe kledij wordt gekocht en ook eten wordt klaargemaakt*"; NPO, p. 10) zijn bovendien dermate algemeen en vaag dat ze geenszins de waarachtigheid van zijn beweerde levenservaringen kunnen aantonen.

7. Hoe dan ook, zelfs indien geloof zou worden gehecht aan verzoekers Eritrese nationaliteit, *quod non in casu*, dient te worden opgemerkt dat verzoeker geenszins overtuigende verklaringen aflegt betreffende zijn vrees. Hij kon enkel stellen dat hij bij een terugkeer naar Eritrea problemen zou ondervinden vanwege een illegale vlucht (NPO, p. 23), maar uit zijn verklaringen blijkt dat hij niet eens weet hoe hij het land destijds

verlaten heeft (NPO, p. 12), en dat hij zich voor het overige louter baseert op zaken die hij van 'vrienden' zou hebben gehoord (NPO, p. 23).

8. Verzoekers geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd door het feit dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud gelogen heeft toen hem gevraagd werd of hij actief was op sociale media, meer specifiek op Facebook en Instagram (NPO, p. 4).

In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker zijn gebruik van Facebook en Instagram verzwegen omdat hij schrik had dat de Belgische autoriteiten hem daardoor iets zouden verwijten. Dienaangaande dient te worden opgemerkt dat aan het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er internationale bescherming te verkrijgen inherent het vertrouwen in de autoriteiten, waaraan men de bescherming vraagt, verbonden is. Van een asielzoeker die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag wel degelijk worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op een volledige en correcte manier aanbrengt. De asielzoeker dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Dat verzoeker bepaalde informatie trachtte achter te houden, ondermijnt zijn algemene geloofwaardigheid.

9. Ook de vaststelling dat verzoeker verschillende Europese landen doorkruiste zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen en hij in Duitsland uiteindelijk wel een verzoek indiende maar naliet de uitkomst hiervan af te wachten, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn vrees.

Immers, redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert naar Europa te zijn gevlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen en dit nauwgezet zou opvolgen. Dat verzoeker naliet dit te doen in verschillende EU-landen getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging. Dit vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoeksters algehele geloofwaardigheid.

10. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen.

Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het benadrukken van bepaalde kennis over Eritrea en Ethiopië die hij wél heeft, de stelling dat zijn oom een strenge man was en het verwijzen naar zijn leeftijd van 16 jaar ten tijde van zijn vertrek uit Ethiopië. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

11. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

12. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, maakt verzoeker niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Eritrea, gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Eritrea niet aantoonde.



Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

#### Kosten

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

#### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

#### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

#### **Artikel 3**

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS